lopoeg. Temmagi olli nenda kui Pawel, neid lia tulliſe waimoga ja ſeggaſe uſſoga mehhi, kes ſedda arwaſid ühhe wägga Jummala melepärralisſe tö ollewad, kui inimenne omma Jummalaſt temmale lodud töödd ja ammetit mahha jättab, muunde innimeste ſeltſiſt hopis ärralahkub, ja Jummalat isſitehtud kombettega tenib. Müüs ſiis Tönnis ommad laiad maad ärra, kui waſt 20 aastane olli ja jaggas ſedda rahha waestele ärra. Et mailm tedda ennam ei piddand kiuſama egga ekſitama, ſiis ta peitis ennaſt ühte hauda, mis kaugel temma ſündimisſe kohhaſt ärra olli, ja ſeäl ta waewas omma ihho üllemära, ſaggedaste ennaſt hirmſal kombel pekstes ja hawades. Kui 35 aastane olli, ſiis läks ſeält hauaſt ärra Egiptusſe mäggiſe male, ja aſſus ühte wanna losſi laggund müridesſe. Seäl muud toito ei wötnud kui hallitand leiba ja paljaſt wet, egga teind omma uſt kellelegi lahti. Sai ta ſeäl 20 aastat elland, ſiis ilmus jälle innimeste ſeltſis ja öppis nendega ümberkäima. Agga wannad mötted ei lahkunud temmaſt; ſeſt ta koggus enneſe ümber teiſi niſuggusi mehhi, kes ka ükſikult ellaſid ja kellele temma öppetajaks ja peamehheks jäi. Seälgi ei annud armo omma ihhule; särk olli jämmedaiſt karwuſt kootud, ja wanna kaſſokas ihho warjuks; ei pesnud ennaſt ka millalgi ja ſeiſis mitto kord 2, 3 ja wiiski päwa koggoni ſömatta, ja kui nälga ennam ei ſuutnud kannatada, ſiis muud ei ſönud, kui piſſokesſed palokesſed wanna kontkowwa leiba, mis wee ſees wähhä olli leotanud ja lugges enne ja pärraſt ſömiſt ja ſömaaial liggi 200 palwet. Temma aſſe olli ehk üks warbuſt tehtud tek, ehk paljas Ma; und ei ſallind, waid kui hakkas uinuma, ſiis touſis keſk öſe ülles ja pallus Jummalat päwatouſoni, käed ſirrul taewa pole. Wimaks ſurri ühhe Mäe peäle, kus ta olli ommad wiimſed ello aastad ellanud. Neiſt kahheſt, Paawliſt ja Tönniſeſt, kedda mollemad kloostri ello aſſutajaks kidetakſe, öiete nähha, kui wäg-